

[Udenrigsministeren.]

nedsat et studieudvalg, der begyndte sin virksomhed i London i juli måned i år. Udvalgets opgaver var nøje fastlagt, og de generelle linier for dets arbejde gik ud på, at okkupationsbestemmelserne skulle gennemføres således, at Tysklands gradvise genindtræden i det europæiske samfund af frie nationer blev opmuntret, kontrollen samtidig lettet og Tysklands suverænitet efterhånden genoprettet i så udstrakt grad som foreneligt med et okkupa-tionsstyre.

Efter indgående overvejelse besluttede regeringen at gøre et forsøg på at få Danmarks ønsker med hensyn til Sydslesvig fremført overfor studieudvalget.

Den 21. juli afsendtes instruks til vore ambassadører i London, Paris og Washington med anmodning om overfor de pågældende regeringer at fremsætte ønske om, at den danske regering måtte få lejlighed til overfor studieudvalget at gøre nærmere rede for vore synspunkter og ønsker og drøfte dem med studieudvalgets medlemmer.

Som det vil være bekendt, har studieudvalget ikke kunnet efterkomme denne anmodning. Efter at udvalget havde overvejet den danske henvendelse, meddelte dets formand den danske ambassadør i London, at studieudvalget ikke anså sig selv for at være det rette forum til behandling af de af den danske regering fremsatte synspunkter, og at det derfor ikke ville være rigtigt at drøfte disse problemer med danske repræsentanter i selve udvalget. Jeg tror imidlertid, at vor henvendelse har haft til følge, at udvalget er blevet opmærksomt på, at der består særlige problemer i Sydslesvig. Formanden for studieudvalget henviste den danske regering til ad sædvanlig diplomatisk vej at fremsætte sine synspunkter overfor den amerikanske, den britiske og den franske regering.

Den 8. september instruerede jeg i overensstemmelse hermed ambassadørerne i London, Paris og Washington om at fremsætte vore ønsker i forbindelse med besættelsesstatuttens revision overfor de tre vestlige stormagters regeringer. I de noter, som ambassadørerne i henhold til instruksen har overgivet de respektive udenrigsministerier, udtales det, at Danmark som nabostat til Tyskland på det dybeste er interesseret i Tysklands politiske, økonomiske og kulturelle udvikling, og at de danske synspunkter i denne sag efter regeringens overbevisning er i fuld overensstemmelse med Danmarks levende ønske om et godt naboskab til Tyskland.

Det udtales dernæst, som så ofte før, at den danske regering og rigsdag står på den nationale selvbestemmelsesrets grund, og at vi anser det for en konsekvens af selvbestemmelsesretten, at en befolkning i et nationalt blandet område har ret til med demokratiske midler at virke for adgang til at udøve den, og at følgelig ingen af den grund skal kunne udsættes for strafforfølgning eller anden overlast. Yderligere siges det, at regeringen nærer den sikre forventning, at der træffes en ordning, der også i fremtiden sikrer den enkelte tyske statsborger almindelige borgerlige og demokratiske frihedsrettigheder, således at der fortsat gives de dansk-sindede sydslesvigere ret til fri national, kulturel og politisk virksomhed på lige fod med den øvrige befolkning i Sydslesvig. Vi giver endvidere udtryk for vort ønske om, at frihedsrettighederne ifølge den vesttyske grundlov og de i de enkelte vesttyske lande gældende særlige bestemmelser fortsat sikres alle borgere i Tyskland og dermed også de dansksindede sydslesvigere. Vi gentager ønsket om administrativ adskillelse, og vi gør igen en gang opmærksom på det brændende flygtningespørgsmål i området op mod den danske grænse.

Det er af lige stor betydning for flygtningesom for hjemmehørende, at dette problem løses, at de frygtelige forhold, som ophobningen af så mange mennesker i så lille et område har medført, bringes til ophør. Det er efterhånden ikke blot et tysk, heller ikke kun et tysk-dansk spørgsmål. Det er et problem af europæisk betydning, og selvom kontrollen med flygtningenes anbringelse i overvejende grad henhører under tyske myndigheders kompetence, appellerer vi til de store magter om at udøve al deres indflydelse for at opnå en virkelig lettelse i flygtningepresset.

I udarbejdelsen af de instrukser, der er blevet sendt vore ambassadører i denne sag, har den ærede ordfører for det konservative folkeparti taget aktiv del sammen med repræsentanter for andre partier, navnlig det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen.

Vi har endnu ikke modtaget svar på vor sidste henvendelse, men regeringen vil fortsat udnytte enhver egnet mulighed for at henlede de bestemmende magters opmærksomhed på nødtilstanden syd for vor grænse. Af alle sydslesvigiske anliggender er flygtningeproblemet det, der både menneskeligt og politisk rummer de største farer. Vi vil ikke blive trætte af at påkalde verdens samvittighed overfor dette problem.

Jeg skal dernæst gå over til at omtale